

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויזנפלד שליט"א

רח' הרב סלנט 7, ירושלים, טל' 050-4161022

דור שיש בו צדקה וגמילות חסדים אף שכל מעשיהם רשעים, אין גזר דינם לאבד, שהרי מיכה עשה ע"ז, ורצו מלאכי השרת לדחפו, אמרו להם הקב"ה הניחו לו שפתו מצויה לעוברי דרכים, ועוד אמרו (שם) כשחטאו ישראל לא היה ביניהם ובין הסדומים אלא צדקה, ולא עמד לישראל בימי המן אלא צדקה שהיו עושים, ואמרו (פוקי דוכי אליעזר פל"ג) מכח צדקה, מתים עתידיים לחיות, ואכן מכח הצדקה גם הציבור כיחיד, ניצולים נפדים ונושעים, וכמ"ש (שבת קלט, א) אין ירושלים נפדית אלא בצדקה, ואמרו (ויק"ר כז, א) הצדקה כובשת את הפורענות

שלא תבוא לעולם ואמרו (דב"ר ה, ו) אם שמרתם הצדקה והדין, מיד אני גואל אתכם גאולה שלימה ואם זה לא קורה, משתמע שיש כאן בעיה עם הנושא!!] ואמרו (שה"ש זוטא א) כל הנותן צדקה לא לעצמו בלבד הוא מטיב אלא לכל הבריות מסוף העולם עד סופו הרי ברור מעל כל ספק שהצדקה כוחה רב לכפר על הנפש ולפדות אותו, וממתקת הדינים ומושיע. ויהי רצון שנוכה להפנים הדברים ולקיימם בשלימות.

בברכת התורה וכמו"ס שמעון יוסף הכהן ויזנפלד

מדרש

והלוחות מעשה אלקים המה א"ר יהושע בן לוי בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ואומרת אוי להם לבריות מעלבונה של תורה שכל מי שאינו עוסק תדיר בתורה הרי זה נוף להקב"ה שנא' והלוחות מעשה אלהים המה חרות על הלוחות מהו חרות ר' יהודה ור' ירמיה ורבנן ר' יהודה אומר אל תקרי חרות אלא חירות מן גליות ר' נחמיה אומר חירות ממלאך המות ורבותינו אומרים חירות מן היסורין א"ר אלעזר בנו של ר' יוסי הגלילי אם יבא מלאך המות ויאמר לפני הקב"ה על חנם בראתני בעולם הוא אומר על כל אומה שבעולם השלטתי אותך חוץ מאומה זו שנתתי לה חירות הוי חרות על הלוחות וירא העם כי בושש משה מהו כי בושש באו שש שעות ולא ירד למה שהתנה עמהם למ' יום אני מביא לכם את התורה וכיון שבאו שש שעות ולא ירד משה מיד ויקהל העם על אהרן רבנן אמרי השטן מצא את ידיו אותה שעה שהיה משה נראה תלוי בין השמים והארץ והיו מראין אותו באצבע ואומר כי זה משה האיש אותה שעה עמד עליהם חור ואמר להם קציעי צואריא אין אתם נזכרים מה נסים עשה לכם הקב"ה מיד עמדו עליו והרגוהו נכנסו על אהרן שנאמר ויקהל העם על אהרן ואמרו לו כשם שעשינו לזה כך אנו עושים לך כיון שראה אהרן כך נתיירא שנאמר (שמות לב) וירא אהרן ויבן מזבח לפניו מהו מזבח מן הזבוח שלפניו.

בחינות פורים

וזה בחינת מרדכי ואסתר, והמן, בחינות פורים, בחינת גורל שהפיל המן, בחינת עמר שעוררים. כי המן בחינת העבודת אלילים, כמאמר חקמינו, וקרונם לברכה, שעשה עצמו עבודת אלילים (מגילה י:), ובשכיל זה הפיל פור הוא הגורל בחדש שמת בו משה (שם י"ג:), כי משה הוא מבטל העבודה זרה, ובשכיל זה נקבר מול בית פעור, כדי לבטל העבודה זרה שבפעור, כמו שדרשו רבותינו, וקרונם לברכה (סוטה יד. ע' בתוס'). כי משה גימטריא חרון אף (כמוכא במגלה עמוקות אופן קלו) כי הוא מבטל חרון אף של העבודה זרה, כי הוא קבל התורה, שהוא בחינת ידיו ורגליו כנ"ל שעל ידיהם נתבטל העבודת אלילים כנ"ל. ועל כן הפיל פור בירח שמת בו משה, כי חשב כי כבר מת משה המבטל בח העבודת אלילים, ואין עוד מי שיוכל לבטל בח העבודת אלילים.

אכל מרדכי ואסתר היה להם בח לבטל העבודת אלילים של המן, ובשכיל זה בימיהם קבלו ישראל התורה מחדש, כמאמר חקמינו, וקרונם לברכה (שבת פח.): "קנימו וקבלו" קנימו מה שקבלו כבר. וזה: קנימו וקבלו. קנימו זה בחינת רגליו, וקבלו זה בחינת ידיו, והוא בחינת התורה בעצמה כנ"ל.

(ליקו"מ פ)

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר כי תשא לכבוד ... אחרשה"ט!

בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע. **"כי תשא את ראש בני ישראל ונתנו איש כופר נפשו"** (שמות ל, יב-טו). **"לכפר על נפשותיכם"** (שמות ל, טז).

ובשניהם פירש רבינו סעדיה גאון שהוא פדיון נפש. והנה כתיב (משלי י, ב, יא, ד) צדקה תציל ממות, וכתיב (איוב לג, כח) פדה נפשי מעבור בשחת. וכתיב (שם ב, ד) ויען השטן את ה' ויאומר: עור בעד עור, וכל אשר לאיש

יתן בעד נפשו. כי בודאי מי שנמצא במצב קשב, ובפרט במצב של סכנה ופיקוח נפש - מוכן לתת הכל כדי להציל את נפשו. כולל כל רכושו. וכתיב (משלי יג, ח) כופר נפש איש-עשרו. וכתיב (דניאל ד, כד) וחטאיך בצדקה פרוק. וכתיב (משלי כא, כא) רודף צדקה וחסד ימצא חיים. ואמרו חז"ל (ראש השנה טז, ב) שצדקה מקרעת גזר דינו של אדם. וכן מזכירים

בתפילת ימים הנוראים "ותשובה ותפילה וצדקה" מעבירים את רוע הגזירה, וכן הוא בחז"ל (ירושלמי תענית פ"ב ה"א) ג' דברים מבטלין גזירה קשה, תפילה צדקה ותשובה. ואמרו (בי"ט, א) בזמן שבית המקדש קיים אדם שוקל שקלו ומתכפר לו, עכשיו שאין בית המקדש קיים, אם עושים צדקה - מוטב... ואמרו (שם י, א) עשרה דברים נבראו בעולם, מיתה קשה מכולם, וצדקה מצלת מן המיתה ואמרו, (תנא דבי אליהו י) אין לך סם חיים למלאך המות, אלא מידת הצדקה בלבד. ואמרו (תנא דבי אליהו זוטא, א) גדולה צדקה שמצלת את האדם מדרך המיתה. ומארכת ימיו ושנותיו של אדם.

ואמרו (במדרש שוחר טוב, משלי י) שצדקה מצילה מדינה של גיהנום, ומצלת ממייתה משונה. ואיתא בזהר הקדוש (ח"ג, דף קיא.) שצדקה אילנא דחיי הוא. ואמרו (פסחים ה, א) האומר סלע זו לצדקה בשביל שיחיה בני - הרי זה צדיק גמור. וצדקה מועילה ומכפרת אפילו לגויים כמ"ש (בי"ב י, ב) כשם שהחטאת מכפרת על ישראל, כך צדקה מכפרת על עכו"ם. ואמרו (שמו"ר לא, ב) שבעל היכולת הקב"ה מנסהו אם תהא ידו פתוחה לתת, ואם עמד בנסיונו ועושה צדקות, הרי הוא אוכל (ונהנה מ) ממונו בעוה"ז, והקרן - קיימת לו

לעוה"ב, והקב"ה מצילו מדינו של גיהנום. ואמרו (דב"ר ה, ב) הקרבנות לא היו קריבין ומכפרים אלא בפני הבית בזמן שביהמ"ק הוי קיים, אבל הצדקה נוהגת בפני הבית ושלא בפני הבית, ומכפרין בין בשוגג בין במזיד. ואמרו (מדרש זוטא שה"ש א) גדול כח הצדקה, שכל מעשיו של משה לא נשתבחו אלא על הצדקה וכו', וכן מלכת שבא כשראתה גדולתו של שלמה המלך לא שבחתהו אלא על הצדקה, וכל

לע"נ הביכה בת תמו ע"ה * רפ"ש לפורמטנה בת מול

המשך הארות על מאמר "עתיקא טמיר וסתים" (בסימן בא)

וכן בענין קדושת האזנים דהיינו אמונת חכמים ובפרט ע"י שמיעת וקבלת תוכחתם כמב"פ, אע"פ שצריכים להאמין כל דבריהם בפשיטות ובתמימות, ומי שאינו שומע ומציית לדבריהם ולתוכחתם יכול להשתגע ע"ז כמבוב' בשיחות הר"ן (סי' ס"ז) ומי שאינו מאמין בדברי הצדיק ראוי לעונש כמבואר במס' ב"ב (דף צב.) מ"מ אם תוכחתם מוזיקה לנו לעבודת ה' אסור לשמוע לדבריהם כמבואר בליקוטי הלכות (הל' בכור בהמה טהורה, ה"ד) כי לפעמים ע"י שהאדם רואה דברי מוסר בספרי יראים או שומע תוכחה ומוסר הוא נופל בדעתו יותר ויותר, וזה בחי' יראה רעה שצריכים לברוח ממנה מאד, כי צריכים לקבל יראת ה' רק לחיים ולא למות דהיינו לקרב א"ע להשיות ע"י היראה והמוסר ולא להתרחק ח"ו וזה בחי' (משלי יט) חדל בני לשמוע מוסר, לשגת מאמרי דעת, שעתה מבואר היטב פירוש המקרא כפשוטו, שהפסוק מזהיר את האדם שימנע ויחדל א"ע מלשמוע מוסר ותוכחה המזיקים לו, הגורמים לשגות מאמרי דעת עיי"ש, שזה בחי' מש"כ בחי' מוהר"ן (סיפורים חדשים יא) השבתי לו מאחר שהוא כן שאני מגורש כזה יהי' לי עוה"ב, השיב עוה"ב אתה סבור שיהי' לך, אפי' בגיהנום לא יהי' לך מקום להטמן שם כי עשית חטא כזה, השבתי לו "לך לך, הייתי סבור שתנחמו אותי ותדברו על ליבי, עכשיו אתם עושים לי יסורים לכו לכם" עיי"ש, ושזה בחי' מ"ש רבינו (שיחות הר"ן ע"א) הענין מש"כ בזה"ק שעל פגם הברית, בפרט מאן דאשיד זרעא בריקניא ח"ו וכו' אין מועיל תשובה, וע"ז אמר רבינו ז"ל שאין הדבר כן, רק על הכל מועיל תשובה, ואמר שזה המאמר הזוהר אין שום אדם מבין פשוט רק הוא לבד וכו' עיי"ש, - וכן בענין קדושת הפה, אע"פ שבדאי צריכים להיזהר מלפגום בקדושת הפה, ובפרט מלדבר שקר, וכמ"ש (שמות כג) מדבר שקר תרחק, וכל המחליף בדיבורו כאילו עובד ע"ז כמ"ש חז"ל (סנהדרין צב) וכת שקרנים אינם מקבלים פני השכינה כמ"ש דובר שקרים לא יכון לנגד עיני, ואמרו חז"ל (פסחים ק"ג) הפוך בנבלתא ולא תיפוך במילי, וכדאיתא בתיקוני זוהר (תי' סט, דף ק"י"ח) וזווי לון לבני נשא דנפקין מפומיהו מלולין דשקרא, יטב לון דלא ייתון לעלמא, מ"מ כבר אמרו חז"ל (ב"מ כג) בתלת מילי עבידי רבנן דמשכן במסכת בפוריא ואושפיזא ואמרו (יבמות סה.) מותר לשנות מפני השלום כי גדול השלום שאפי' כביכול אורייתא שינה מפני השלום.

(מתוך הספר "יש מאין")

פורים אצל רבינו

בשנת תקס"ג הני"ל בראש חודש פסלו נולד בני שכןא שייחיה באותו החורף שנת תקס"ג היו הנשואין של בתו מרת שרה תהיה עם בעלה מורנו יצחק אייזיק גרו יאיר, בראש חודש ניסן ביום חמישי בקהלת-קדש מודוויבקע ורבינו זכרוננו לברכה כשנסע למודוויבקע כני"ל נתעכב שם עד אחר הנשואין ואני בשמעי זאת בנעמירוב, אזורתי חלצי ונסעתי אליו למודוויבקע, ובאתי אליו זכרוננו לברכה ביום פורים, וישבתי אצלו בסעדת פורים והוא זכרוננו לברכה רקד הרבה באותו הפורים גם בחנכה באותה השנה אחר התורה רקד הרבה, גם בשמחת תורה באותה השנה רקד הרבה וכן על נשואי בתו הנ"ל רקד הרבה ואמר אחר כך אני רקדתי הרבה בשנה זאת וכו' וכבר נרשם מעט מזה (עין שיחות הר"ן קל"א ח"י מוהר"ן קט"ז, רס"ג) שרצה לבטל הגזרות והפונקטין שנסמעו אז וכו' כי על ידי המקאת כף ורקודין ממתיקים דינין וכו' ואני זכיתי להיות אצלו שם מפורים עד אחר פסח והייתי על החתונה הקדושה של בתו הנ"ל, ושמעתי שם תורה גבוה לשמש שם אהל בהם (לקוטי מוהר"ן סימן מ"ט) ובשעת אמירת התורה הזאת התחיל רק מפסוק והוא כהתן יוצא מחפתו ועצם רבוי המניעות שהיה לי על נסיעה זו למודוויבקע אין לשער אחר כך חזרתי משם בשלום עם רבנו זכרוננו לברכה שנסעתי עמו לשמשו בדרך, ושמעתי תורה הרבה ושיחות נפלאות מפיו הקדוש בדרך ובאתי לביתי בשלום.

(ימי מוהרנ"ת חלק ראשון ג)

קדשים ותרומה

וכשאונו מקרבין הברכה פנינו, על-ידי-זה נתעורר פי ה' כפיכחול להמשיך החיות על-ידי בחינת הדבור בהדרגה ובמדה, שעל-ידי-זה עקר החיות שיש כח להמאכל להחיות את האדם. וזה בחינת ההקבל שגין כל המאכלות אסורות למאכלים המתירים, כי כל המאכלות אסורות הם בחינת אכילת עץ הדעת טוב ורע, שאינו נמשך מבחינת פלים קדושים, רק מבחינת שגרי פלים, שאין בהם כח להמשיך החיות מחי החיים קראוי, רק אדרבא על-ידם מתגבר הסטרא-אחרא ביותר, שהוא סטרא דמותא. וכן המאכלים הקדושים ביותר, כגון קדשים ותרומה לזרים, אסורים גם-כן באכילה, כי מחמת שהם קדושים בקדושה יתרה מאד על-כן אין כח להמקבל לקבל החיות והקדושה הנמשך על-ידם, ועל-כן אם ירצה לאכלם, חס ושלום, מי שאינו ראוי להם, אפי' יהיה גורם בחינת שביירת פלים מקדש, כי עקר שביירת פלים היה על-ידי שלא יכלו הפלים לקבל רבוי האור כידוע, שזה בחינת רבוי השמן גורם כבוי הנר, ועל-כן גם על-ידי מאכלים אלו אי אפשר לקבל החיות דקדושה פראוי, שעקר התקון הוא לקבל החיות בהדרגה ובמדה על-ידי תקון הפלים בשלמות, ועל-כן "כל זר לא יאכל קדש", כדי שלא יהיה בבחינת רבוי אור.

(אוצר היראה אמת וצדק אות קמו)

תיקון הכללי

ויהי נועם (תהלים צ, יז).

ויהי נועם (כ"ף ומתיקות) אד-ני אלוקינו, כי השי"ת בודאי יש לו מחסן ואוצר מתיקות וממתקים שיכול להשפיע ממנו עלינו. והתרגום ביאר "נועם ה'" - "בסימותא דגן עדן". ורש"י פירש השראת שכניתו ותנחומיו. ומעשה ידינו, כוננה עלינו. היינו שיהי' מוכן והגון מעשי ידינו באופן שלא תצא שום תקלה ממעשינו בעתיד, וגם בשעת מעשה הכל יעשה כשורה ובהידור כראוי, ובלי טירחא יתירה ובלי צער. והיא בקשת סיעתא דשמיא מהשי"ת שהכל ילך כשורה חלק בלי צער ומכשול ובהצלחה רבה. ומעשה ידינו כוננה. פי' כונן אותו. כי אין אנחנו תולים בכח ועוצם ידינו, אלא בישועתך שתכונן שכל מעשינו יהיו מתוקנים, גם באופן שיהיו רצויים לפניך, אמן כן יהי רצון. (מתוך הספר "שי למורא")

לעילוי נשמת
תמו בת אסתר ע"ה
נלב' ע"ז שבט
תנצבה.
נתן וצירנה בלאוואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

להצלחת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובנשמות

לתרומות, הקדשה/מסירת שמות לברכה
050 - 4161022
לקבלת העלון השבועי למייל צרו קשר במייל
netzah.meir@gmail.com

מכתבים על פרישת השבוע
מאת הרב"ח שמעון יוסף הכהן ויונפלד שליט"א

לרכישת הספר - 054-84 96548

לעילוי נשמת
מאיר (רפול) בן צאלח וחוריה מריומה ז"ל
ה' אדר א' תשע"ד
אברהם בן יפה ז"ל
ה' אדר
רחל בת סימה ושמואל ע"ה
ה' אדר א' תשע"ד
ביילה ריבקה בת יוסף ויכל ע"ה
ה' אדר ב' תשע"ד

יריב בן מניה
חורה בתשובה שלמה